

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj, 01 0 K 006344 16 K 2
Bihać, 18.03.2016. godine

Pravosnažno 06.04.2016. godine
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju
krivnje.

U IME FEDRACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda Kapić Reufa kao predsjednika vijeća, Karabegović Jasminke i Arnautović Edine kao članova vijeća, sa zapisničarom Rahmanović Senidom, u krivičnom predmetu ovog suda broj 01 0 K 006344 16 K 2 koji se vodi protiv optuženog Beganović Redžepa sina M. iz C., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz plana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, po optuženici Kantonalnog tužilaštva Bihać broj T01 0 KTRZ 007263 11 od 27.12.2012. godine, nakon razmatranja sporazuma o priznanju krivice broj T01 0 KTRZ 0007263 11 od 18.03.2016. godine i rasprave za izricanje krivično pravne sankcije u prisutnosti zamjenika glavnog kantonalnog tužioca USK Bihać Felić Nazifa, optuženog Beganović Redžepa i njegovog branioca po izboru advokata Midžić Ilijasa iz Bihaća donio je i javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi **BEGANOVIĆ REDŽEP** zv. „Redžo“ sin M. i majke N. rođene A. rođen 01.10.1966. godine u mjestu Č. općina C., gdje i privremeno boravi kbr... sa boravištem u ... na adresi ..., JMBG ..., po nacionalnosti ..., državljanin ... i ..., po zanimanju automehaničar, trenutno penzioner, pismen sa završenom SSS, razveden, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, nalazi se na slobodi.

K r i v j e,

Što je:

Kršeci pravila međunarodnog prava sadržana u IV.Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, Dopunskog Protokola o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba uz navedenu Konvenciju, za vrijeme oružanog sukoba u RBiH između Armije RBiH i tzv. Narodne odbrane Autonomne Pokrajine „Zapadna Bosna“, kao pripadnik IV brigade tzv. Narodne odbrane Autonomne Pokrajine „Zapadna Bosna“ postupao suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 2. tačka d) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.augusta 1949. godine a u vezi sa članom 4. stav 1. i 2. tačka d) Protokola 2. uz navedenu Konvenciju tako što je:

Dana 13.12.1993. godine zajedno sa K. H. koji je u međuvremenu umro i Čoralić Amirom trenutno nedostupnom državnih organima oko 02:00 sati došao putničkim motornim vozilom marke „Renault 9“ pred porodičnu kuću Č. F. u Š. općina C. znajući da je njegov sin Č. E. zv. „K.“ bio tada pripadnik 5. Vorpusa Armije BiH, vodeći sa sobom tada desetogodišnjeg Č. H. iz istog mjesta u namjeri da pozove Č. F. i da im ovaj otvori ulazna vrata kuće ušao u kuću Č. F. skupa sa Čoralić Amirom, držeći malodobnom Č. H. pištolj uperen u glavu, te je Čoralić Amir drškom pištolja više puta udario po glavi Č. F. da bi ga potom na silu izveli iz kuće zajedno sa njegovom tada maloljetnom kćerkom Č. E. rođenom ...1979. godine te ih zajedno sa Č. H. smjestili u vozilo i dovezli do kuće Č. S. F. brata u istom naselju iz čije kuće su izveli drugu F. kćerku tada maloljetnu Č. M. rođenu ...1980. godine, te kada su vidjeli da u vozilu nema dovoljno mjesta za sve iz vozila su istjerali F. oduzimajući mu prethodno novčanik i 50 DM te udarajući ga nogama i rukama po tijelu dok je cijelo vrijeme K. H. sjedio u vozilu na mjestu suvozača a nakon svega krećući se i prolazeći pored kuće u kojoj je stanovao Č. H. ovog istjerali iz vozila a maloljetne Č. E. i Č. M. odvezli u pravcu naselja T. općina C. te na jednom dijelu puta nakon zaustavljanja vozila Beganović Redžep je izveo maloljetnu Č. M. iz vozila nakon čega je prisilio da mu drži polni organ u ruci pri čemu joj čvrsto stiskajući grudi a potom strgao gornji dio njene odjeće te poderao dimije u namjeri da s njom ostvari polni snošaj da bi je u jednom trenutku daljeg seksualnog zlostavljanja spasio K. H. prijeteći Beganović Redžepu da će ga ubiti ukoliko nastavi sa daljim zlostavljanjem maloljetne Č. M. dok je za to vrijeme u vozilu ostao Čoralić Amir sa maloljetnom Č. E. koju je nakon teškog seksualnog zlostavljanja prisilio na seksualni odnos a nakon svega opisanog maloljetne Č. E. i Č. M. u toku noći odvezli njihovoj kući u naselje Š. općina C..

Dakle, kao pripadnik Narodne odbrane tzv. Autonomna Pokrajina „Zapadna Bosna“ kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u RBiH nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu i pokušao silovati jednu žensku osobu.

Čime je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ.

Pa se na osnovu istog zakonskog propisa uz primjenu odredbe člana 41. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ i 42. tačka 2 i člana 43. stav 1. istog Zakona

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

U smislu odredbe iz člana 50. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ optuženom se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme koje je proveo u pritvoru od 30.12.1993. godine do 20.04.1994. godine te od 21.08.2012. godine do 18.09.2012. godine.

Na osnovu odredbe iz člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku FBiH optuženi se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.467,70 KM te da plati na ime paušala iznos od 200,00 KM sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonarno tužilaštvo USK Bihać pod brojem T01 0 KTRZ 007263 11 od 27.12.2012. godine podiglo je optužnicu protiv Beganović Redžepa stavljajući mu na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz plana 142. stav 12. preuzetog KZ SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda a optuženi se pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnio da nije kriv.

Prije početka zakazanog glavnog pretresa u ovom krivičnom predmetu u sudski spis je zaprimljen sporazum o priznanju krivnje i to broj T01 0 KTRZ 007263 11 od 18.03.2016. godine kojeg su dana 11.03.2016. godine zaključili zamjenik glavnog kantonalnog tužioca USK Bihać Felić Nazif i optuženi Beganović Redžep sa svojim braniocem po izboru Midžić Ilijasom advokatom iz Bihaća.

Prema navedenom sporazumu optuženi Beganović Redžep priznao je da je na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Navedenim sporazumom stranke i branilac su se sporazumjeli da se optuženom Beganović Redžepu za navedeno krivično djelo izrekene kazna zatvora u trajanju od jedne godine te da naime naknade nematerijalne štete zbog izvršenog krivičnog djela oštećenoj T. rođenoj Č. M. iz Š. P. isplati iznos od 50.000,00 (pedesethiljada) KM koji iznos će se isplatiti na način da će se oštećenoj odmah uručiti novčani iznos od 10.000,00 KM a nakon što sud oslobodi novčana sredstva od 40.000,00 KM koja je optuženi deponovao u vidu jemstva da se ista sredstva imaju prebaciti na račun branioca optuženog a potom da isti navedena sredstva prebaci na račun oštećene T. rođene Č. M..

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivnje sud je na ročištu održanoj dana 18.03.2016. godine utvrdio da je optuženi Sporazum zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je upoznat sa svim posljedicama koje proističu iz Sporazuma uključujući tu i posljedice vezane za imovinsko pravni zahtjev kao i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumije da se prihvatanjem sporazuma odriče prava na suđenje, da neće moći uložiti žalbu na krivično pravnu sankciju koja će mu biti izrečena ukoliko sud prihvati Sporazum, da je oštećenoj data mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinsko pravnom zahtjevu te da je predložena krivično pravna sankcija u skladu sa Krivičnom zakonom koji je primijenjen u ovoj krivičnoj stvari.

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivnje dokazima priloženim od strane tužioca iskazima svjedoka, zatim materijalnim dokazima, tj. iskazima svjedoka Č. H. , Č. R., M. S., Z. E., A. E., T. M., Kendić dr.Sulejmana, vještaka Okanović dr.Evrese, vještaka Jakovac mr. Ivanke, zatim uvida u izvod iz MKU za K. H., pročitano iskaza svjedoka Č. F. te iskaza svjedoka T. N., Č. F., D. O. i dr. ovaj sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da se u radnjama optuženog na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano a u izreci presude kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekla su se sva bitna obilježja krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ za koje je optuženi oglašen krivim.

Krivicu optuženog utvrđena je i na osnovu njegove izjave u kojoj u potpunosti je priznao sve radnje izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret. Pored priznanja krivice optuženog utvrđena je i dokazima koji se nalaze u spisu i koji su

pobrojani iz čega sve proizilazi a je optuženi počinio krivično pravne radnje koje mu se stavljaju na teret.

Iz iskaza svjedoka Č. H., Č. R., A. E., T. M. te iz iskaza svjedoka Č. F. proizilazi da je optuženi skupa sa K. H. koji je u međuvremenu umro i Čoralić Amirom zv. Pango koji je pravosnažno osuđen (za isto krivično djelo i isti krivično pravni događaj) dana 13.12.1993. godine iz kuće Č. F. na silu odveo oštećeni A. rođenu Č. E. a iz kuće Č. S. oštećenu T. rođenu Č. M., da su obje oštećene u to vrijeme bile malodobne, da su optuženi i ostala lica iz putničkog vozila potom istjerali oca oštećenih Č. F. a nakon toga je malodobnog Č. H., da su vozilom nastavili vožnju u pravcu T. te se zaustavili u nenaseljenom dijelu zv. C. te da je tom prilikom obljubu nad malodobnom oštećenom E. izvršio optuženi Čoralić Amir dok je Beganović Redžep iz vozila izveo mladb.M. i nad istom pokušao izvršiti nasilu obljubu na način da joj je potrgao bluzu, zatim potrgao dimije, raskopčao svoje hlače natjerao je a rukama drži njegov polni organ, pokušao sa istom polne radnje ali je u tome spriječen od K. H. da bi nakon svega toga optuženi oštećene vratili njihovim kućama. Također iz iskaza saslušanih svjedoka proizilazi da su optuženi Beganović Redžep i Čoralić Amir zv.Pango vršili zlostavljanje oca oštećenih tj. Č. F. udarali ga drškom od pištolja. Da je nad malodobnom E. izvršen čin nasilne obljube utvrđeno je na osnovu liječničkog izvještaja Kendić dr.Sulejmana a kasnije i njegovim svjedočenjem kao i svjedočenjem M. S. a također na osnovu iskaza Č. F., Č. H, oštećene E., oštećene M. i Č. R..

Krivica optuženog utvrđena je na osnovu sadržaja zapisnika o prepoznavanju osoba koje su izvršile oštećene A. E. i T. M. u smislu odredbe iz člana 99. stav 3. i 4. ZKP FBiH na osnovu pet fotografija muškaraca približno iste starosne dobi i sličnog izgleda te su prepoznale osobe Beganović Redžepa i Čoralić Amira zv. Pango a također prepoznale i treću osobu K. H. koji je kritične noći bio sa optuženima.

Krivica optuženih proizilazi i iz iskaza svjedoka Z. E. koji je o učinjenim radnjama inkriminiranog krivičnog djela saznao od sada umrlog K. H..

Iz iskaza saslušanih svjedoka kao i izjave optuženog na ročištu za razmatranje sporazuma te materijalnih dokaza koje je optužba prikupila tokom istrage (Odluke o proglašenju ratnog stanja i Odluke o ukidanju ratnog stanja) nesporno je utvrđeno da je optuženi Beganović Redžep u vrijeme koje mu se stavlja na teret kao učinjenje krivičnog djela bio pripadnik NO tzv.Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna te da je krivično djelo počinio u vrijeme rata u FBiH.

Budući da je u toku održavanja ročišta za razmatranje zaključenog sporazuma o priznanju krivnje vijeće ovog suda utvrdilo da je optuženi potpuno svjesno, sa razumijevanjem, bez ičije prisile, prijetnje, prevare ili obmane dobrovoljno priznao krivicu povodom podignute optužnice i krivičnog djela za koje je optužen, da je vijeće utvrdilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, te da je oštećenoj pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinsko pravnom zahtjevu, to je u smislu člana 246. stav 5. ZKP FBiH vijeće prihvatilo sporazum o priznanju krivice zaključen između optuženog Beganović Redžepa u prisutnosti njegovog branioca advokata Midžić Ilijasa iz Bihaća i zamjenika glavnog kantonalnog tužioca USK Bihać Felić Nazifa, te je optuženog Beganović Redžepa oglasilo krivim i osudilo na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine kako je to bilo predviđeno u navedenom sporazumu te mu uračunalo vrijeme provedeno u pritvoru.

Optuženi se navedenim sporazumom o priznanju krivnje obavezao da će oštećenoj T. rođenoj Č. M. iz Š. P. na ime naknade nematerijalne štete zbog izvršenog krivičnog djela isplatiti iznos od 50.000,00 (pedesethiljada) KM, a čime se oštećena saglasila prilikom saslušanja u Katnionalnom tužilaštvu USK Bihać i to na zapisnik

broj T01 0 KTRZ 0007263 11 od 22.02.2016. godine. Navedeni novčani iznos branilac optuženog je isplatio na način da je oštećenju isplatio 10.000,00 KM u prostorijama ovog suda u računovodstvu ovog suda o čemu postoji pismeni trag u spisu s tim da novčani iznos od 40.000,00 KM nakon što sud deblokira na ime jemstva i prebaci na ime branioca optuženog a to sve temeljem punomoći koja je sastavni dio spisa branilac s obavezao da će isti iznos uplatiti na račun oštećene o čemu je ona se saglasila.

Temeljem člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.467,70 KM te plati paušal u iznosu od 200,00 KM.

ZAPISNIČAR
Rahmanović Senida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kapić Reuf

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu FBiH Sarajevo u roku od 15 dana od dana prijema a putem ovog suda.

Žalban ije dopuštena zbog odluke o izrečenoj krivično pravnoj sankciji (član 246. stav 6. tačka c) ZKP FBiH).